

havde vi haft Ulemper i nævneværdigt Omfang, vilde man, rent bortset fra de Interesser, Kvinderne kunde have i en Ændring, ganske utvivlsomt have ændret det, men det er fra alle Sider erkendt, at dette Forhold er rigtigt, og at der ingen Grund er til at ændre det. Jeg maa derfor stille mig paa det Standpunkt, at jeg ikke kan tilraade Tinget at stemme for det stillede Ændringsforslag eller Ændringsforslag af tilsvarende Karakter. Det ærede Medlem sagde, at man skulde tage Hensyn til Kvinderne, for Kvindernes egen Skyld skulde man tilstræbe, at deres Forhold blev saaledes, at de hævdede deres Stilling for sig selv. Jeg tror, at Ændringsforslaget til § 3 vil føre til, at Kvinderne faar en ringere Stilling; det er indlysende, at den fremmede Kvinde, som gifter sig med en dansk Mand, den fremmede Kvinde, som bosætter sig her sammen med sin Mand, der har dansk Statsborgerret, vil have en ringere Stilling, end hun vil have efter det Forslag, jeg har stillet, og det kan fornøftigvis ikke være i Overensstemmelse med de Interesser, som Kvinderne maa og skal varetage.

Saa gjorde det ærede Medlem (Aubeck) nogle Bemærkninger til § 5, som nu indeholder den Bestemmelse, at „Dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. Bor han her i Riget, indtræder Tabet først, naar han flytter ud af Riget“. Dette vil det ærede Medlem have ændret ved et Forslag om, at der imellem Ordene „som“ og „bliver“ skal indskydes „efter egen Begæring“. Jeg har allerede ved Sagens første Behandling sagt — i alt Fald har jeg under Udvalgsbehandlingen gjort opmærksom derpaa —, at det maatte anses for at være meget uheldigt for Danmark at tilstræbe et dobbelt Statsborgerforhold. Jeg maa mene, at vi er interesseret i ikke paa nogen Maade at komme i den Situation, at vi i Udlandet træffer Danske, som har erhvervet Statsborgerret der paa retmæssig og naturlig Maade, og som ved Siden deraf kan gøre gældende, at de ogsaa er danske Statsborgere. Saaledes som det ærede Medlem har formuleret sit Ændringsforslag, kan det ikke ret vel heller anvendes i Praksis. Jeg skal nævne et Eksempel derpaa. Efter svensk Lovgivning er Forholdet det, at hvis en dansk Mand eller en Kvinde med dansk Statsborgerret flytter til Sverige og der avler Børn, saa vil rent automatisk disse Børn blive svenske Statsborgere efter en

vis Aarrækkes Forløb, ganske uanset om deres Forældre erhverver svensk Indfødsret, og Børnene vil erhverve denne Indfødsret uden Hensyn til, om de begærer den eller ikke. De paagældende vil imidlertid ogsaa, hvis det ærede Medlems Ændringsforslag vedtages, rent automatisk faa dansk Statsborgerret, saa at vi her faar et dobbelt statsborgerligt Forhold. Det ærede Medlem har sikkert ikke tænkt paa at ville give disse Mennesker det, men det vil blive Konsekvensen af Vedtagelsen af det stillede Ændringsforslag. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at et Land en Gang har gjort Forsøg paa uden videre at naturalisere samtlige i Landet værende fremmede, men dette blev der fra alle Sider protesteret imod og naturligvis med Rette. Man ignorerede det simpelt hen; efter hvad der er meddelt mig, vilde intet Land tage Hensyn dertil, idet man hævdede, at de statsborgerlige Forhold ikke saaledes kunde foruskes ved en vilkaarlig Akt af en Stat, som mener at kunne gøre sig det særlig nyttigt at ordne Forholdet paa den Maade. Saaledes vil det sikkert ogsaa gaa i Fremtiden; skulde en eller anden Stat finde paa at gøre alle i dette Land indenfor Nationens Omraade til Landets Statsborgere i enhver retlig Henseende, vilde andre Nationer protestere derimod. Men selv om vi havde den Bestemmelse i vor Lovgivning, at de ikke kunde tabe deres danske Indfødsret, medmindre de havde krævet at blive Statsborgere i det fremmede Land, indser jeg ikke, paa hvilken Maade de derved kunde blive bedre stillet, thi naar en fremmed Stat fuldstændig bryder med alt, hvad der hidtil har været international Lov og Ret, vil de paagældende være lige godt og lige daarligt stillet, selv om vi i vor Lovgivning har en Bestemmelse om, at de ved Siden af, at de er naturaliseret i det andet Land, ogsaa er danske Statsborgere. Man vil møde os med den samme Protest, naar vi gør Indvendinger imod den eventuelle vilkaarlige Behandling, de har givet danske Statsborgere i det paagældende Land. Der vil sikkert ikke kunne opnaas noget til Fordel for de Danske, som er udvandret og er stillet overfor et saadant Forhold. Men hvad vi absolut vilde faa Vanskeligheder med, er netop det, jeg har gjort opmærksom paa: Dobbelt Statsborgerforhold, ogsaa i andre Tilfælde, hvor der slet ikke er Tale om, at den paagældende Stat vil vise nogen Art af Uvillighed overfor Danske.

Vedtagelsen af Ændringsforslaget til